

ВЕЛИКДЕН

Кротко се усмихна пролетта
и закрачи тихо в долината.
Почна да пилей безброй цветя
по ливадите между тревата.

Заиграха топли ветрове
в сливите, разцъфнали набързо.
А от белоснежни върхове
спуснаха се с песен шумни бързеи.

Забръмчаха хиляди пчели
блага вест от цвят на цвят понесли.
Грейнали, отсрещните скали
сякаш се усмихваха по-весели.

Литнаха с копринени крилца
из простора пъстри пеперуди.
От селата и града деца
припнаха в полето като луди.

Празникът бе вече близо тук.
И когато с чудната си песен
славейчето долетя от юг
всички поздравя с

„ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!“

ТЕМЕНУЖКА

Синьо пламъче в тревата!
Теменужка е това!
Скромно дигнала глава,
пие мълком светлината.
Ний я тъпчем. Тя мълчи
И не спира да ухае.
Да се сърди тя не знае.
С кротки гледа ни очи.

Що се в образа ѝ крие?
— Нежност! Доброта! Любов!
Тя не цвете е, а зов
като нея да сме ние!

ПЕПЕРУДКА

Отде си долетяла
ти, пеперудке бяла,
във тоя мрачен град?
Не мамят ли ти взора
поляните, простора
и слънчевият свят?

Виж, сводът се синее,
полето – зеленее,
а тук е кал и дим.
Защо не литнеш тамо,
де от цветенца само
изткал е Бог килим?

О, пеперудке мила,
избягай, лекокрила,
към волните земи,
де агънца играят
и де цветя ухаят.

Литни и мен вземи!

ПТИЧКА

Аз съм птиченце щастливо.
Бог така ме е създал –
да съм пъргаво, игриво.
Вижте, и крилца ми дал!

Щом се раничко събудя,
още в първите зари,
трепвам в радост и почуда –
изтокът в пожар гори!

Весело в листата пея,
хваля Бога от сърце
и се радвам, че живея
под Доброто Му Лице!

Моят дом е тъй обширен!
Аз летя където ща
и със вятъра немирен
си играя до нощта.

Имам си храна, водица
под небесния син свод –
червей тука, там мушица
и зрънца, и вкусен плод.

Моят мил небесен Татко
Иска само туй от мен –
да му пея сладко, сладко
с благодарност всеки ден!

БОЖИЯ ТАЙНА

По стария път
към Тихия кът
ще видите куп чудеса!
Там — камък изваян,
тук — цвят пък омаен,
и вред — дървеса, дървеса!

По тез стръмнини
подскачат сърни.
А там край самотна пътека
цъфтят незабравки.

Под тях шетат мравка,
и охлюв пълзи си полека.

Сред клонест шумак
в зелен полумрак
гугукат цял ден гургулици.
Летят пеперуди.
В поточета луди
се къпят животни и птици.

Ще кажете вий:
„Мушици, щурци и треви!...
Това ли били чудесата?!
— Но таз пеперуда
нима не е чудо
със своито устройство, с крилцата?

Кой може от вас
да вложи със власт
в калинката малка живот?
И всяка мушица,
и всяка тревица
да дава от себе си плод?...

Сведете чела
пред тия дела
на дивната Сила безкрайна!

Признайте смирено
в сърце озарено,

че всичко е Божия тайна!

«Православна беседа» сърдечно благодари
на художничката
Мария Илиева,
която подари на българските деца илюстрациите към тази книжка
по случай светлия празник

Възкресение Христово!

© 2001—2005. Православна беседа. Части от четивата могат да се цитират при посочване на адреса на сайта (<http://pravoslavie.domainbg.com>). Цялостното преиздаване на текстове в печатно тяло или в електронен вид — само с писмено разрешение от редакцията.